

Sudijska priča broj 8:

Ciao Giovanni!

Prvi takmičarski dan u Nišu počeo je veoma zanimljivo: 10-15 minuta pre početka utakmice ustanovljeno je da je prilično slaba internet konekcija jer se previše osoba uključilo na wireless i da e-zapisnik neće moći da se radi. Nastaje jurnjava po hali da se pronađe tehniko, koji bez imalo žurbe priključuje naš komp na novu wireless mrežu.

Finac Jusi Jokinen je bio član žirija na toj utakmici i kad je po završetku ustanovio da nema finalni izveštaj sa utakmice, počeo je da se obilno znoji. Devojka koja je vodila e-zapisnik bila je sve vreme u kontaktu sa našim kolegom Đovanijem, koji se tog dana u Beogradu nalazio uglavnom na zubarskoj stolici zbog velikih problema sa umnjakom.

U toku druge utakmice ja stupam u kontakt sa Đovanijem ne bi li pronašli rešenje kako da utakmice koje se završe postavimo na sajt CEV-a. Posle višeminutnog razgovora, Đovani predlaže da mu pošaljemo snimljene podatke, a on će probati od kuće da ih postavi na sajt CEV-a. Dok traje treća utakmica, krvavi i obeznanjeni Đovani, čiji su umnjak zubari jedva nekako uspeli da iščupaju, postavlja prve dve utakmice na sajt.

Posle provere sajta odlazim da obavestim Jusija o tome, on otvara kompjuter, proverava sajt i ostaje u čudu - kako smo uspeli da postavimo kad sa kompa u sali to nije moguće uraditi!

Od tog trenutka Jusi veoma pažljivo prati šta radim, a ja od polovine trećeg seta obaveštavam Đovanija šta se sve javlja kao problem i mozgamo kako da ga prevaziđemo. Naš razgovor je trajao više od 10 minuta. Po završetku utakmice, ja sedam na mesto e-zapisničara i uključujem mejl, šaljem Đovaniju snimljenu utakmicu, pričam sa njim preko telefona i pišem mu mejl sledeće sadržine (Jusi mi sve vreme stoji iznad glave i prati šta pišem):

*"Ciao Giovanni,
Evo ga izveštaj sa poslednje utakmice, pa ti vidi šta možeš s njim.
Pozzz
Zoca"*

Kad je posle nekoliko minuta Đovani poslao izveštaj da je utakmica postavljena, proveravam sajt i trijumfalno pokazujem Jusiju šta smo napravili.

Čovek me gleda i ne može da veruje, uključuje svoj komp, otvara sajt CEV-a i kad je video da sve stoji kako treba, prilazi i pita: "Kako ste to uspeli? Da li ste vi

na vezi sa nekim Italijanom iz Data volley-a (firma koja je napravila i "zaštitila" e-zapisnik koji se koristi u Evropi)?"

Odgovaram mu uz osmeh da je to tajna i da ne mogu da mu kažem kako je sve to napravljeno, a on prilazi kod Rit Oms (potpredsednica CEV-a) i Sneške (Mišić, zaposlena u OSS) i kaže im: "Ovo je neverovatno, Zorica je celu utakmicu bila na vezi sa nekim Italijanom i uspele su da postave sve utakmice na sajt iako nešto nije u redu sa kompjuterom; ovo je neverovatno...!" Pri tom je čovek bio srećan kao malo dete.

Posle pola sata zovem Đovanija, koji je pod bolovima od vađenja zuba, i prenosim mu šta je sve Jusi rekao ne bih li ga malo oraspoločila, a on mi kaže: "Reci čoveku da smo radili u Kragujevcu prošle godine zajedno, reci mu kakav su mi nadimak davno dali i puno ga pozdravi."

Kad sam došla na večeru pitala sam Jusija da li se seća Gorana Jovanovića, koji mu je prošle godine asistirao u Kragujevcu za vreme kvalifikacionog turnira za odlazak na Svetsko prvenstvo seniora. Kad je rekao da se seća, prenela sam Jusiju da ga Goran puno pozdravlja. Zahvalio se i zadovoljno nastavio da jede. Onda sam mu rekla da Goran Jovanović ima svoj nadimak po kojem ga u odbojkaškoj Srbiji svi znaju i da je naš Đovani taj Italijan, „Giovanni“ sa kojim sam bila na „vezi“.

Čovek se slatko nasmejavao, podigao obe ruke u znak predaje i pokazao da smo mi pobednici.

*Napisala u Nišu, za vreme Evropskog prvenstva za juniorke
Zorica Bjelić, FIVB međunarodni sudija*